

[Indenrigsministeren]

langtfra er noget tiltrækkende billede. Det vil nemlig føre med sig – fordi bloktilskuddene relativt betyder mest for kommunernes indtægter i de områder, hvor indkomsterne er små – at det er de dele af landet, som jeg tror ikke mindst hr. Grove ofte tænker på med hensyn til udligninger i den kommunale verden, der vil komme til at bidrage stærkt, og derfor siger jeg, at det billede, som hr. Grove foreslog man overvejede i stedet for disse forslag, ikke er noget tiltrækkende billede. Men jeg skal gerne bidrage til at søge at belyse det, for jeg har naturligvis selv på et vist tidspunkt mødt den tanke, om man ikke kunne gå den vej.

Lad mig endelig sige noget i anledning af det, hr. Honoré og hr. Freddy Madsen – hver ud fra sin baggrund – var inde på angående objektive kriterier. Der ligger ikke i disse forslag nogen hensigt om at ændre familiemønsteret i Danmark. Jeg tror desværre, at ordføreren for kristeligt folkeparti lægger væsentligt mere ind i disse forslag, end nogen har tænkt på eller der er baggrund for.

Jeg tror, man skal vurdere bemærkningerne om disse ting på den måde, at den omstændighed, at man har valgt en faktor som børnetilskudsberettigede børn af enlige forældre og en faktor som enlige pensionister over 64 år, netop er en forlængelse af den tankegang, der ligger bag ved udtrykket »objektive kriterier«, nemlig at man vælger et grundlag for sine beregninger, som er upåvirket af, hvilke dispositioner den enkelte kommune træffer. Jeg mener stadig, at det er det eneste solide grundlag, vi kan bygge på i forbindelse med udligningsmekanismer af denne art.

Jeg har noteret mig, at der samlet har været en positiv indstilling til disse forslag. Den har ikke for alle forslagernes vedkommende omfattet tilslutning fra partierne i det samme mønster, men hvis man vurderer de bemærkninger, der er faldet, og med den tillid, jeg har til, at oplysning om forslagernes indhold og virkning vil styrke opfattelsen af, at disse ting er rimelige, har jeg megen fortrøstning til, at disse forslag vil kunne gennemføres i folketinget med et ganske pænt flertal.

Jørgen Frederiksen (S):

Jeg har kun nogle ganske enkelte bemærkninger her i anden omgang, foranlediget af

udtalelser fra visse af ordførerne. Københavns kommune har jo været inddraget særdeles kontant i denne diskussion, ja, så kontant, at man næsten skulle tro, det alene drejede sig om Københavns kommune. Jeg vil gerne understrege, at den filosofi, der lå bag det arbejde, man foretog i Københavns kommune på overborgmesterens initiativ, og som gav sig udslag i rapporten om bloktilskud og andre udligningsordninger, alene gik på at skabe social retfærdighed for samtlige kommuner og amter over hele landet og på, at København skulle opnå en særfordel. Man forsøgte simpelt hen at lægge op til et system, der skabte social retfærdighed og dermed mere lige arbejdsvilkår ude i de enkelte kommunalbestyrelser.

Hr. Thorndahl beskæftigede sig en hel del med Københavns kommunes interne forhold og administration og gjorde en del ud af at pege på forskelle i indkomstniveauer i Københavns kommune og andre steder i landet, hvorunder han nævnedes Københavns kommunes personaleforbrug, som hr. Thorndahl fandt var noget i overkanten af, hvad man burde have, også i forhold til andre kommuner. Hr. Thorndahl glemte imidlertid totalt i sin sammenligning at tage fat på det, der jo er essensen og baggrunden for fremsættelsen af disse lovforslag og også for udarbejdelsen af de rapporter, der ligger forud, nemlig hele udgiftssiden, ikke mindst de sociale kriterier og de vægte, hvormed de på baggrund af konstaterede udgiftsbehov måtte indgå i et sådant system.

Andre ordførere har peget på områder af Københavns kommunes interne forhold, og jeg skal kun gøre en kommentar herom til hr. Grove. Han siger, det ikke er betryggende, at man med en sådan ledelse i København nu skulle bevilge 265 mill. kr. hvert år, og bruger det eksempel, jeg havde regnet med ville fremkomme fra denne talerstol, for når man mangler saglige argumenter, tager man fat på de mere usaglige, at overborgmesteren nu kan stille forslag om at bygge en svømmehal til 300-400 mill. kr. Det er for det første urigtigt, for såfremt kommunalbestyrelsen i København om 5-6 år, eller hvornår det kunne blive en realitet, skulle bevilge penge til en svømmehal på pågældende sted, er de tal, der er på bordet, 60, 65, 70 mill. kr., så det er altså en grov overdrivelse at operere med tallet 300-400 mill. kr. For det